

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

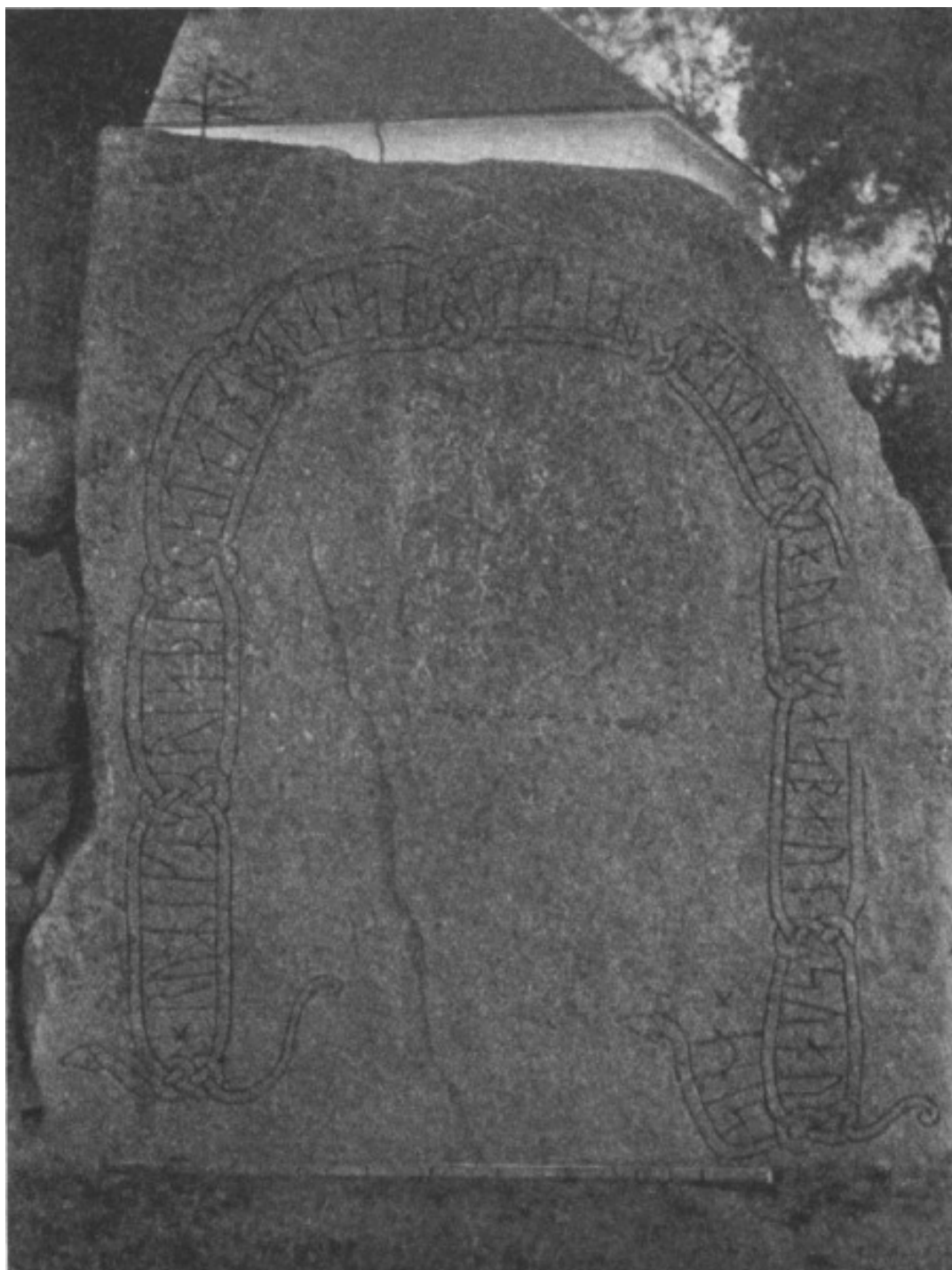
1911
[111410]

153. Styrstad, kyrkogårdsmuren, Lösings hd.

Pl. L. Fig. 2.

Litteratur: B. 856; L. 1096; W. 16; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 515; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 94; *Reseberättelse* 1862, s. 32, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 20, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 162, teckn.

B. 856 anger visserligen kyrkogården som platsen för denna och följande runsten Ög. 154, men teckningen visar båda dessa runstenar i liggande ställning på kant infattade

i en mur, som förmodligen var kyrkogårdsmuren. Broocman säger, att den år 1670 legat på kyrkogården men att den icke mer finnes, P. A. Säve omtalar, att den återfanns de senare åren under kyrkans reparation och grävningarne därvid helt oskadad.

Runstenen sitter nu inmurad i upprätt ställning på utsidan av södra kyrkogårdsmuren 2,45 m öster om portöppningen och höjer sig 58 cm över muren.

Ämnet är röd granit. Höjden är 1,5 m, bredden över toppslingan 1,15 m, vid foten 1,37 m.

Ristningen är väl bibehållen. Varje ord av inskriften står i sin särskilda ögla av tvenne flätade ormar, och orden åtskiljas genom valknut. Ut i **s** i **rispi** är mellanstrecket för långt både till vänster och till höger, i **s** i **stain** för långt till höger. I **aftir** är högra bistaven av **t** och övre delen av **ir** avflagad, ävensom övre delen av den följande knuten. Ut i **asbaun** utgår bistaven på **b** 2 cm från toppen, 1,5 cm från foten. Ordet *sunu* är ristat **suau**.

Inskriften är följande:

hrurikr rispi stain pansa aftir frupa auk

5 10 15 20 25 30 35
asbaun suau Utom slingan: **sina** ×
 40 45

Namnet **hrurikr** förekommer runristat blott B. 767, L. 896 Vålsta berg, Nykyrke sn, Södm., undersökt av mig 1899, uti nom. sing. [**ry**]rikR och gen. sing. **ryr:iks** men är i senare fsv. enligt Lundgren vanligt, t. ex. *Rörikær Alquzssun* VGL. IV. Av det midljudande **R** har jag sökt giva en förklaring Ög. 93 Haddestad. På fsv. *Frodhe* och *Asbiorn* meddelar Lundgren ävenledes ex. Ristningen **asbaun** är att jämföra med **asbun** Ög. 47 Herrstadberg och troligen att uppfatta på samma sätt.

Översättning: Rörik reste denna sten efter Frode och Ashjörn, sina söner.

